

Ψυχολογικές δυσκολίες

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Σε πιστό που είχε επισκεφτεί τον όσιο Γέροντα Πορφύριο ο όσιος είπε: “Είδα καθαρά την ψυχή σου τώρα. Έχεις ψυχολογικές δυσκολίες που σε καθηλώνουν συχνά, αλλά έρχεται η χάρις του Χριστού και σε ελευθερώνει”. Ο άνθρωπος έμεινε έκπληκτος. Έλεγε έπειτα σε γνωστό του ότι κανείς δεν θα μπορούσε να περιγράψει τόσο εύστοχα την όψη αυτή της ψυχής του, όσο ο Γέροντας» (Οσίου Πορφυρίου, Ανθολόγιο συμβουλών, έκδ. Μεταμόρφωσις του Σωτήρος).

Οι ψυχολογικές δυσκολίες για τις οποίες κάνει λόγο ο όσιος Πορφύριος στον συγκεκριμένο πιστό που τον επισκέφτηκε, συνιστούν πια μία συνηθισμένη κατάσταση στην εποχή μας. Όχι λίγοι ή έστω πολλοί, αλλά πολυάριθμοι και ίσως όλοι οι ζώντες σήμερα παρουσιάζουμε περιστασιακά ή συχνότερα ψυχολογικά προβλήματα, δυσκολίες, εμπλοκές, τόσο που ο άλλος σπουδαίος μεγάλος Γέροντας όσιος Παΐσιος έλεγε ότι σήμερα οι άνθρωποι πάσχουν από αυτά τα τρία: τον καρκίνο, τα διαζύγια, τις ψυχικές παθήσεις. Από την άποψη αυτή ο λόγος του διορατικού μεγάλου Πορφυρίου έχει ξεχωριστή βαρύτητα, γιατί έβλεπε εν

πνεύματι την κατάσταση της ψυχής των ανθρώπων.

Τι επισημαίνει ο άγιος στον ταλαίπωρο πιστό; Ότι οι ψυχολογικές του δυσκολίες τον καθηλώνουν συχνά, τον κάνουν δηλαδή να μην μπορεί να λειτουργήσει ελεύθερα, να μην μπορεί να αναπνεύσει ψυχικά και να χαρεί τη ζωή του, συνεπώς τον οδηγούν σε μία κατάσταση μελαγχολίας και σκότους. Και τι είναι εκείνο που δημιουργεί τις δυσκολίες αυτές; Ασφαλώς ο όλος περίγυρος της ζωής που ζούμε σ' έναν κόσμο πεσμένο στην αμαρτία - αρνητικά τα περισσότερα στοιχεία από όσα γίνονται και πράττονται παγκοσμίως αλλά και στην πατρίδα μας -, ο βαθμός από την άλλη της ευαισθησίας του χαρακτήρα μας - ένας ευαίσθητος άνθρωπος βιώνει πολύ πιο έντονα τις αρνητικές καταστάσεις -, αλλά επίσης αυτό που λέει και ο άγιος σε άλλο σημείο στον συγκεκριμένο άνθρωπο: η επήρεια του Πονηρού διαβόλου. Ο όσιος Πορφύριος έβλεπε ό,τι οι πολλοί δεν βλέπουμε, αλλά αισθανόμαστε και πρέπει να το πιστεύουμε: την παρουσία του Πονηρού που χαρά του έχει την ταλαιπωρία του κάθε ανθρώπου. Όπως το αποκαλύπτει και ο απόστολος Πέτρος: «ο αντίδικός μας διάβολος γυρίζει τον κόσμο σαν λιοντάρι που ωρύεται ζητώντας ποιον να καταπιεί!»! Με τα συγκεκριμένα λόγια του οσίου: «Όταν σου κάνει κλοιό ο σατανάς και σε πιέζει, μη μένεις ακίνητος, όπως μερικοί που μελαγχολούν και σκέπτονται επί ώρες, σαν να τους απασχολούν πολύ σοβαρά προβλήματα, ενώ δεν συμβαίνει τίποτε απ' αυτά' απλώς τους έχει καθηλώσει ο σατανάς».

Είναι πολύ παρήγορος ο λόγος του αγίου. Έχοντας καθαρή την εικόνα της ψυχής πολλών ανθρώπων, όπως του συγκεκριμένου επισκέπτη του, επισημαίνει ότι τις

περισσότερες φορές τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε τελικώς δεν είναι προβλήματα, δεν υφίστανται. Ή κι αν υφίστανται είναι πολύ μικρότερα από ό,τι νομίζουμε. Οι λογισμοί μας είναι εκείνοι που «φουσκώνουν» τη θεωρούμενη πραγματικότητά μας, κάνοντάς μας να βλέπουμε ως βουνό εκείνο που είναι ένα... πετραδάκι! Κι αιτία γι' αυτό είναι ακριβώς η παρουσία του Πονηρού. Πάνω στους λογισμούς μας «δουλεύει» ο διάβολος, εκείνος μας τοξεύει με την πλάνη της φαντασίας μας, οπότε δεν έχουμε θέα της αλήθειας αλλά του «έργου» που μας παίζει με μαεστρία. Είναι πολύ καλό εδώ να θυμηθούμε για μία ακόμη φορά με ό,τι συνέβη και με την αγία Μαρίνα, ευρισκόμενη μέσα στη φυλακή. Ο πονηρός θέλοντας να την φοβίσει και να την ταράξει, διότι ο φόβος είναι το κλίμα το δικό του, της παρουσίασε ενώπιόν της έναν μεγάλο δράκο. Και τι έκανε η αγία, η οποία σε πρώτη φάση όντως φοβήθηκε και πανικοβλήθηκε; Άρχισε την προσευχή, την καρδιακή και την έμπονη. Κι ο Χριστός την άκουσε αμέσως: το «θηρίο» το είδε στις πραγματικές του διαστάσεις, ως ένα μικρό μαύρο σκυλί, το οποίο το άρπαξε η αγία και μ' ένα κτύπημα το διέλυσε.

Ποια η ολοκληρωμένη πρόταση επ' αυτού λοιπόν του αγίου Πορφυρίου; Ο άνθρωπος την ώρα του πειρασμού από τον Πονηρό να μη μένει «ακίνητος». Να αντιδρά. Και πάλι με τα δικά του λόγια: «Να έχεις ετοιμότητα αντιδράσεως, να αντιστέκεσαι, να αποκρούεις την πολιορκία του σατανά, όπως ένας άνθρωπος που τον πιάνουν κάποιοι κακοποιοί και τον καθηλώνουν και τότε εκείνος κάνει μια απότομη κίνηση και τινάζοντας τα χέρια του, τους πετά από δω κι από κει, ξεφεύγει το σφίξιμό τους και στρέφεται προς άλλη κατεύθυνση, προς τον Χριστό, που τον ελευθερώνει». Να λοιπόν η λύση στα ψυχολογικά προβλήματα σ' έναν μεγάλο βαθμό - γιατί υπάρχουν κι εκείνα που χρήζουν τον άλλο τρόπο δωρεάς του Θεού, την καταφυγή δηλαδή και στη βοήθεια των ιατρών: η με ζέουσα ορμή της ψυχής κινητοποίησή μας, δηλαδή η στροφή μας προς τον Χριστό, η επίκληση του αγίου ονόματός Του, η προσήλωσή μας προς την αγία μορφή Του. Στην πραγματικότητα η λύση που προτείνει ο άγιος είναι η μόνιμη λύση που μας δίδαξε ο ίδιος ο Θεός μας και φέρνει τη θεραπεία στα περισσότερα αρρωστήματα της ψυχής: να γαντζωθούμε πάνω στην κάθε λέξη των αγίων Του εντολών. Και μόνο η στροφή μας αυτή φανερώνει την καλή μας διάθεση, η οποία συγκινεί τον Θεό μας και μας δίνει την απευλευθερωτική χάρη Του. «Όποιος τηρεί τις εντολές του Θεού μένει μέσα στον Θεό και Εκείνος μέσα σ' αυτόν». «Δείξτε ότι με αγαπάτε με την τήρηση των εντολών μου και εγώ θα σας φανερωθώ». Και ασφαλώς όπου υπάρχει η χάρη του Θεού εκεί δεν υπάρχει χώρος για την παρουσία του Πονηρού - καίγεται και εξαφανίζεται αμέσως.

pgdorbas.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED